

მაჰატმა განდი

Mahatma Gandhi

გზა ლოცვისაკენ

Pathway to GOD

გამომცემლობა „აქტი“
თბილისი – 2021

თარგმანი შესრულებულია შემდეგი
გამოცემის მიხედვით:
avajivan Publishing House
Ahmedabad 380 014 (INDIA).
September 1971.

მთარგმნელი: მანანა ბოსტოლანაშვილი
გამომცემელი: გიზო ცაცუა

გამომცემლობა „აქტი“, 2021 წელი
ვებ-გვერდი: AKTI.GE

© გამომცემლობა „აქტი“

ISBN 978-9941-8-3288-8

საქონლი

მანების სულიერი მოგზაურობა მისი იღეადი

განდი¹ უალრესად რელიგიური ადამიანი იყო. მისი მოვლენებით აღსავსე ცხოვრება ჭეშმარიტად სულიერი მოგზაურობა იყო. მთელი სიცოცხლის განმავლობაში ისწრაფოდა ღმერთის შეცნობისკენ, როგორც უმაღლესი იდეალისკენ. „ღმერთთან პირისპირ შეხვედრა მსურს“, – ამბობდა იგი ძალიან ხშირად. განდი მტკიცედ აცხადებს: „ოცდაათი წელია, ვცდილობ და ვესწრაფვი ჩემი შესაძლებლობების განვითარებას, ღმერთის პირისპირ დანახვას, მოქშას მიღწევას. ამ მიზნის მისაღწევად ვცხოვრობ და ვმოძრაობ. ყველაფერი, რასაც ვამბობ და ვწერ, სწორედ ამ მიზნისკენ არის მიმართული“.

-
1. მაჰათმა განდის (1869-1948 წწ.) – მოჰანდას კარამ ჩანდ განდის – განათლებით ოურისტს, ადვოკატს, პოლიტიკოსს, სამოქალაქო აქტივისტსა და მწერალს, ინდოეთის ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ერთ-ერთ გამოჩენილ ლიდერს, ინდოელმა მწერალმა რაპინდრანათ თაგორმა (1861-1941 წწ.; ბენგალელი მწერალი, პოეტი, კომპოზიტორი, მხატვარი და საზოგადო მოღვაწე; 1913 წ.მიენიჭა ნობელის პრემია ლიტერატურაში) უწიდა „მაჰათმა“, რაც „დიდ სულიერებას“, „დიდსულოვანს“ ნიშნავს. განდის მიერ წამოწყებულმა ეროვნულმა მოძრაობამ, რომელიც არა-ძალადობრივ დაუმორჩილებლობას ეფუძნებოდა, ინდოეთს დამოუკიდებლობა მოუტანა, განდი კი ინდოელმა ხალხმა ერის მამად აღიარა. მისი მსოფლმხედველობა თანამედროვე მსოფლიოშიც უდიდეს გავლენას ახდენს თავისუფლების მოყვარე ადამიანებზე. – მ.ს. დეშპანდი.

მიუხედავად იმისა, რომ განდის სიცოცხლის და-საწყისში არ სწამდა ღმერთისა და ლოცვისა, და დიდი ხნის განმავლობაში ინარჩუნებდა ასეთ პოზიციას, ხანდაზმულობაში სიცარიელე იგრძნო ცხოვრებაში, და **შესაქმის** ჭეშმარიტ მნიშვნელობაზე დაფიქრდა. ამის შემდეგ უდიდესი დარწმუნებით შეეძლო დაეწ-ერა: „**მისი არსებობა უფრო მეტად მჯერა, ვიდრე ის, რომ მე და შენ ამ ოთახში ვსხედვართ**“.

მან ძალზე უბედურად იგრძნო თავი, როდესაც აღმოაჩინა, რომ იგი ჯერ კიდევ შორს იყო ღმერთის-გან, თუმცა აცნობიერებდა, რომ **უფალი** განაგებდა მისი ცხოვრების ყოველ ამოსუნთქვას. და მაინც, მას გარკვეულწილად ანუგეშებდა იმის განცდა, რომ **ღმერთის უახლოვდებოდა**, რადგან ზოგჯერ **მისი გა-მოცხადება** მზის სხივებივით ათბობდა.

მისი სადჰანა

სადჰანას, რომელსაც განდი იცავდა და ქადაგებ-და ამ იდეალის მისაღწევად, აქვს სამი ასპექტი: (I) ინტელექტუალური, (II) მორალური და (III) სულიერი. (I) ინტელექტუალური ასპექტი შეიცავს ნათელ მსო-ფლმხედველობას **ღმერთის ბუნების**, **სულისა და სამ-ყაროს** შესახებ, მათ ურთიერთობას ერთმანეთთან და ადამიანის მთავარ მოვალეობასთან. განდიმ მა-ლევე გააცნობიერა ღმერთის არსებობაზე მსჯელო-ბის უსარგებლობა და შეუძლებლობა.

„**ღმერთი არსებობს, რადგან ჩვენ ვარსებობთ. სი-ნამდვილეში, ჩვენ არ ვარსებობთ; მხოლოდ ის არ-**

მაქითხველის

მინდა ვუთხრა ჩემი თხზულებების გულდასმით
მკითხველს და სხვა დაინტერესებულებს, რომ სუ-
ლაც არ მაღელვებს, თანმიმდევრული გამოვჩინდები
თუ არა. ჭეშმარიტების ძიებისას ბევრი იდეა უარვყ-
ავი და ბევრი ახალი რამ ვისწავლე.

ხანდაზმულ ასაკში ვარ და სულაც არა მაქვს შეგ-
რძნება, რომ შევწყვიტე შინაგანად ზრდა ან რომ
სხეულის გახრწნისას შეჩერდება ჩემი ზრდა. მე
მაინტერესებს ჩემი მზადყოფნა, დროდადრო დავე-
მორჩილო ჭეშმარიტების მოწოდებას, ჩემს ღმერთს,
და შესაბამისად, როდესაც ვინმე, ვისაც ჯერ კიდევ
სჯერა ჩემი საღი აზრის, აღმოაჩენს რაიმე შეუსა-
ბამობას ჩემს ნებისმიერ ორ ნაწერს შორის, კარგად
მოიქცევა, თუკი ორ, ერთსა და იმავე თემაზე დაწერ-
ილი თხზულებიდან უფრო გვიანდელს აირჩივს.

მ.კ. განდი
ჰარიჯან, 29-4-1933, გვ. 2

I ნაწილი: ინტელექტუალური სამცანა

ომ

უზენაესი იდეალი
ადამიანის საბოლოო მიზანია ღმერთის შეცნობა.
ღმერთი არის სატ-ჩიტ-ანანდა
არსებობა, ცოდნა, ძალა და ნეტარება.
ის არის ყოვლისმომცველი, ყოვლისმცოდნე,
ყოვლისშემძლე, ყოვლადნეტარი იდუმალი ძალა.

ჩვენი სული არის ღვთიური ცეცხლის ნაპერწკალი,
ერთი წვეთი ღვთიურ ოკეანეში.

სამყარო სავსეა სიხარულითა და ტანჯვით –
სიხარული ღმერთთან და ტანჯვა მის გარეშე.
ადამიანის მოვალეობა არის ღმერთის შეცნობა,
კაცობრიობის მსახურება, და მისი
მარადიული ნეტარებით ტკბობა.

პირველი თავი
ღმერთი

(1) ღმერთი ერთადერთია.

ღმერთი, რა თქმა უნდა, ერთია. მას მეორე არ
ჰყავს. ის არის მიუწვდომელი, შეუცნობელი, და
კაცობრიობის აბსოლუტური უმრავლესობისთვის

უცნობი. ის ყველგან მყოფობს. ის ხედავს თვალების გარეშე და ისმენს ყურების გარეშე. ის უფორმო და განუყოფელია.

ის მარად არსებულია, არა ჰყავს მამა, დედა და ან შვილი; და მაინც, ის თავს უფლებას აძლევს, რომ **მას** თაყვანს სცემდნენ, როგორც მამას, დედას, ცოლს და შვილს. **ის თავს** იმის უფლებასაც აძლევს, რომ **მას** თაყვანს სცემდენ როგორც კვერთხსა და ქვას, თუმცა **ის** არცერთი მათგანი არ არის. **ის** ყველაზე მოუხელთებელია. **ის** ყველაზე ახლობელია ჩვენთვის, თუკი ამ ფაქტის ცოდნა გვინდა. მაგრამ **ის** ყველაზე შორს არის ჩვენგან, როდესაც არ გვსურს **მისი** ყველგანმყოფობის შეცნობა.

მე არ ვეთანხმები იმ აზრს, თითქოს **ინდუსტებს** მრავალი **ღმერთის** სწამთ და კერპთაყვანისმცემლები არიან.

ისინი მართლაც ამბობენ, რომ ბევრი ღმერთი არსებობს, მაგრამ უდავოდ იმასაც აცხადებენ, რომ არსებობს **ერთი ღმერთი, უფალი ღმერთი**. ამიტომ არ არის მიზანშეწონილი ვარაუდი, რომ ინდუისტებს მრავალი ღმერთის სწამთ. მათ, რა თქმა უნდა, სჯერათ მრავალი სამყაროს არსებობისა; ისევე, როგორც არსებობს ერთი სამყარო, ადამიანებით დასახლებული, და მეორე, რომელშიც ცხოვრობენ მხეცები; ასევე არსებობს სამყარო, დასახლებული უმაღლესი არსებებით, ჩვენ რომ **ღმერთებს** ვუწოდებთ; მათ ვერ ვხედავთ, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ისინი მაინც არსებობენ.

ცდომილება იქმნება მაშინ, როდესაც ინგლისურ ენაზე თარგმნით სიტყვას დევ ან დევთა (დევა ან დე-

ვატა), რომლისთვისაც ვერ იპოვნეთ იმაზე უკეთესი ტერმინი, ვიდრე „ღმერთი“. მაგრამ ღმერთი არის იშვარა, დევადჰიდევა, ღმერთების ღმერთი.

როგორც ხედავთ, სიტყვა „ღმერთი“, რომელმაც წარმოშვა ასეთი დაბნეულობა, სხვადასხვა ღვთაებრივ არსებებს აღწერდა. მე მჯერა, რომ ურყევი ინდუსი ვარ, მაგრამ არასოდეს მწამდა ბევრი ღმერთისა. ბავშვობაშიც კი არ მქონია ასეთი რწმენა და ეს არც არავის უსწავლებია ჩემთვის.

(2) ის არის ყველგანმყოფი, ყოვლისმცოდნე და ყოვლისშემძლე.

ღმერთი არ არის ვიღაც პიროვნება ჩვენს გარეთ ან სამყაროსგან მოშორებით. ის მოიცავს ყველაფერს და არის ყოვლისმცოდნე და ასევე ყოვლისშემძლე. მას არ სჭირდება რამენაირი განდიდება ან მუდარა. ის იმანენტურია ყველა არსებაში და მას ესმის ყველაფერი და კითხულობს ჩვენს აზრებს გულისგულში. ის ჩვენს გულებში რჩება და უფრო ახლოსაა, ვიდრე ფრჩხილები ჩვენს თითებზე. ასე რომ, ღმერთი უპიროვნოა. ის არის ყოვლისმომცველი, ყოვლისშემძლე სული. ნებისმიერს, ვისაც მისი ხმა ესმის გულში, აქვს საოცარი ძალა ან ენერგია, რომელიც თავისი შედეგებით შეიძლება შევადაროთ ისეთ ფიზიკურ ძალებს, როგორიცაა ორთქლი ან ელექტროობა, მაგრამ ბევრად უფრო დახვეწილია.

(3) ის არის იდუმალი ძალა.

არსებობს განუსაზღვრელი იდუმალი ძალა, რომელიც ყველაფერში აღწევს. ამას ვგრძნობ, თუმცა ვერ ვხედავ. სწორედ ეს უხილავი ძალა მაგრძნობინებს

თავს, თუმცა არ ეპუება მტკიცებულებებს, რადგან ძლიერ განსხვავდება ყველაფრისგან, რასაც ჩემი გრძნობებით აღვიქვამ. ის აღემატება გრძნობებს. ბუნდოვნად აღვიქვამ, რომ როდესაც ყველაფრი ჩემს ირგვლივ მუდმივად იცვლება და კვდება, მთელი ამ ცვალებადობის საფუძველში არის ცოცხალი ძალა, რომელიც უცვლელია, ყველაფრის აერთიანებს, ქმნის, აქრობს და ხელახლა ქმნის. ეს უცვლელი **ძალა** ან **სული** არის **ღმერთი**.

ჭეშმარიტებაა, რომ ღმერთი არის ძალა. ის არის ცხოვრების არსი. ის არის წმინდა, სპეტაკი ცნობიერება. ის მარადიულია. და მაინც, რაც არ უნდა უცნაურად ჩანდეს, ყველას არ ძალუძს სარგებელი ან თავშესაფარი ჰპოვოს ამ ყოვლისმომცველ, **ცოცხალ თანა-ყოფნაში**.

ელექტრონერგია მძლავრი ძალაა. ყველას არ შეუძლია ამით სარგებლობა.

მისი წარმოება შესაძლებელია მხოლოდ გარკვეული კანონების დამორჩილებით. ეს უსიცოცხლო ძალაა. ადამიანს შეუძლია მისი გამოყენება, თუ იგი ისეთი ძალისხმევით გაირჯება, რომ მისი კანონები გაიგოს. ასევე შეიძლება დავემორჩილოთ **ცოცხალ ძალასაც**, რომელსაც **ღმერთს** ვუწოდებთ, თუ გვეცოდინება და დავიცავთ მის კანონს, **მას** რომ აღმოგვაჩინინებს საკუთარ თავში.

ღმერთი არის **უხილავი ძალა**, რომელიც ჩვენში მყოფობს. ბევრი ძალა იმალება ჩვენში და მათ მუდმივი ბრძოლით აღმოვაჩინთ. თუმცა შესაძლოა, აღმოვაჩინოთ ეს **უზენაესი ძალა**, თუ მტკიცედ გადავწყვეტთ მის პოვნას და გონივრულად მოვძებნით.

ბამოცემლობა „აქტი“-ს მიერ მამოცემული ნიშნები

1. ფრიდრიხ ნიცშე – ანტიქრისტე
2. ფრიდრიხ ნიცშე – ტრაგედიის დაბადება მუსიკის სულიდან
3. ფრიდრიხ ნიცშე – სიკეთისა და ბოროტების მიღმა
4. კარლ იასპერსი – ნიცშე და ქრისტიანობა
5. კარლ იასპერსი – ფილოსოფიის შესავალი
6. სიორენ კირკეგორი – შიში და თრთოლვა
7. სიორენ კირკეგორი – სატანჯველის სახარება
8. ზიგმუნდ ფროიდი – სამი ნარკვევი სექსუალობის
თეორიიდან
9. ზიგმუნდ ფროიდი – მასების ფსიქოლოგია და ეგოს
ანალიზი
10. ზიგმუნდ ფროიდი – მოსე და მონოთეიზმი
11. ზიგმუნდ ფროიდი – ეგო და ID
12. ლევ შესტოვი – უსაფუძვლობის აპოთეოზი
13. ლევ შესტოვი – შემოქმედი და დამანგრეველი სამყარო
14. ბერტრან რასელი – ესეები
15. ბერტრან რასელი – ქორწინება და მორალი
16. ედმუნდ ჰუსერლი – ამსტერდამული მოხსენებები
17. მიგელ დე უნამუნო – ქრისტიანობის აგონია
18. ნიკოლაი ბერლინევი – ყოფიერება, თავისუფლება, ღმერთი
19. იმანუელ კანტი – მარადიული მშვიდობისკენ

20. გიორგი გურჯიევი – დანახული რეალური სამყაროდან
21. ერის ფრომი – ადამიანის სული

22. სვამი ვივეკანანდა – ძველი ინდური ფილოსოფია
23. სვამი ვივეკანანდა – შთაგონებული საუბრები
24. სვამი ვივეკანანდა – კარმა-იოგა
25. მერაბ მამარდაშვილი – ცნობიერება და ცივილიზაცია
26. მერაბ მამარდაშვილი – რაციონალურობის კლასიკური
და არაკლასიკური იდეალები

27. ხოსე ორტეგა-ი-გასეტი – ეტიუდები სიყვარულზე

28. გუსტავ ლე ბონი – მასების ფსიქოლოგია
29. გუსტავ ლე ბონი – ერების ფსიქოლოგია

30. ჯიდუ კრიშნამურტი – თავისუფლება ცნობილისგან
31. ჯიდუ კრიშნამურტი – სწრაფი ცვლილებების
აუცილებლობა

32. ოშო – რა არის მედიტაცია?
33. ოშო – სექსიდან სუპერცნობიერებამდე

34. ემა გოლდმანი – ანარქიზმი, ათეიიზმი, ფემინიზმი
35. დევიდ ლოურენსი – ფსიქოანალიზი და არაცნობიერი

36. იულიუს ევოლა – ომის მეტაფიზიკა
37. ჯორჯ ბერკლი – ტრაქტატი ადამიანური შემეცნების
პრინციპების შესახებ
38. მაჰათმა განდი – გზა ღმერთისაკენ